

خلافة عثمان، و الله المستعان في كل الامور.
چاپ: تهران، ۱۴۲۷ قمری، جلال الدین حسینی، سنگی؛ به
تصحیح جلال الدین حسینی، تهران، دار مشعر: ۱۴۲۷ ق
[دنا ۱۹۶/۷ (۱۱ نسخه)؛ الذریعة ۹۳/۱۵-۹۴]

۱. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۸۳۸۱/۱

خط: نستعلیق، کا: عبدالوهاب، تا: ۱۰۶۹ ق؛ جلد: تیماج قرمز،
۱۷۰ گ (۱-۱۷۰)، ۱۹ سطر، اندازه: ۲۳×۱۴ سم [ف: ۲۱-۳۵۱]

۲. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۵۱۹۴

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: محمد هادی بن محمد صادق اصفهانی، تا: دوشنبه
۲۳ رجب ۱۱۰۲ ق؛ مصحح؛ تملک: ناسخ محمد هادی بن محمد
صادق الشریف المدرس، محمد بن حسن حسینی قمی به تاریخ
۱۲۴۳؛ ۱۸۰ گ، ۱۹ سطر، اندازه: ۲۱×۱۵/۵ سم [ف: ۱۳-۳۹۹]

۳. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۴۱۶۷

آغاز: برابر؛ انجام: الهجره النبوی صلی الله علیه و آله و سلم
۱۱۴۸.

خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۱۴۸ ق؛ کاغذ: حنایی، جلد: تیماج [رایانه]

۴. تهران؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۵۱/۱

خط: نسخ، کا: احمد بن محمد علی تبریزی، تا: ۱۲۲۷ ق؛ محشی
با نشانه «محمد اشرف، لمحرره»؛ جلد: تیماج سرخ، ۱۲۸ گ
(۴-۱۳۱)، ۲۱ سطر (۱۲×۲۲)، اندازه: ۳۰×۵/۵ سم [ف: ۱۲۵]

۵. تهران؛ مهدوی؛ شماره نسخه: ۵۳۱

خط: نسخ، کا: ابوالقاسم بن محمد ازغندی مشهدی، تا: شوال
۱۲۳۰ ق [نشریه: ۲-۱۶۱]

۶. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۴۰۵۲/۲

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۲۵۶ ق؛ مصحح؛ ۲۵ گ (۱۰۸-۱۳۲)، ۲۶
سطر (۵×۸/۵)، اندازه: ۲۱×۱۶ سم [ف: ۱۷-۳۶۷]

۷. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۸۹

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ عالی، کا: محمد کاظم بن محمد حسین خوئینی، تا:
۱۲۹۱ ق؛ ۲۲۴ ص، ۲۰ سطر، اندازه: ۲۷×۱۷ سم [ف: ۴-۱۳۶]

۸. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۹۶۱/۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۳۰۷ ق؛ مصحح، در آغاز دستخط مرحوم
آیت الله حاج میرزا عبدالله بن حسن برهان سبزواری آمده که از
مشایخ روایتی مرحوم آیت الله مرعشی نجفی بوده با مهر «برهان
المحققین عبدالله الموسوی ۱۳۴۰ (بیضی)؛ ۱۵۲ گ (۱-
۱۵۲)، ۲۱ سطر (۵×۹/۵)، اندازه: ۲۱×۱۶ سم [ف: ۳۲-۸۵۸]

۹. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۳۶۲۴

آغاز: ای سفیان و غیره؛ انجام: کما مروجه علیه او.

خط: نستعلیق شکسته، بی کا، بی تا؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ کاغذ:

نسخه اصل: کتابخانه سید هادی بالیل- قم؛ بی کا، تا: با تاریخ
۱۱۷۵ ق؛ آخر نسخه نستعلیق به خط علی بن علی شوشتری، به
تاریخ ۱۶ رجب ۱۱۷۵، در پایان صورت خط شیخ محمد مهدی
فتوی که بر آخر کتاب نگاشته بود نقل شده بدین عبارت: «بسم
الله، ان ما کتبه شیخنا العلامة معه الله بالصحة والسلامة هو التحقيق
الذی هو بالقبول حقیق و العمل علی ما استند الیه و عول علیه سیما
عیل طریقتنا المثلی و سنتا الفضلی من العمل علی مضمون الاخبار
و ان لم یقل به احد من الفقهاء الاخیار و کتب الاقل محمد
المهدی الفتونی»، سپس یادداشتی در شرح حال فتونی؛ ۲۶ ص
[عکسی ف: ۴-۱۱۳]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۸۰۵۹ ض

بی کا، تا: ۱۱۸۶ ق [د.ث. مجلس]

۳. تهران؛ نوربخش؛ شماره نسخه: ۴۳۷/۲

خط: نسخ، کا: علی بن ابراهیم درازی بحرانی قطیفی، تا: ۱۱۹۹ ق؛
مهر: «یا محمد ۱۲۲۲»، «الوائق بالصمد محمد بن اسکندر ۱۰۲۵»؛
تملک: محمد بن اسکندر؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج سرخ،
۲۶ ص (۲۳۴-۲۵۹)، ۲۴ سطر، اندازه: ۲۰×۱۶ سم [ف: ۲-۱۳۲]

۴. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۳۴۵۰/۸

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: علی بن علی شوشتری، تا: ۲ ربیع الاول ۱۲۰۶ ق،
جا: کربلا، به جهت شیخ یونس؛ از روی خط مؤلف، روی برگ
اول قصیده‌ای است از شیخ محمد رضا نحوی به تاریخ ۱۲۰۷؛
تملک: ریحان الله بن جعفر موسوی؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۱۱ گ
(۲۶۸-۲۷۸ پ)، اندازه: ۱۹×۱۴/۵ سم [ف: ۹-۲۴۴]

● الصوارم المهرقة في رد الصواعق المحرقة / کلام و

اعتقادات / عربی

aş-şawārum-ul muhriqa fi radd-iş şawā'iq-il muhriqa

شوشتری، نورالله بن شرف الدین، ۹۵۶ - ۱۰۱۹ قمری
šūštārī, nūr-ol-lāh ebn-e šaraf-od-dīn (1550 - 1611)

وابسته به: الصواعق المحرقة علی اهل الرفض و الزندقة؛ ابن
حجر هیثمی، احمد بن محمد (۹۰۹-۹۷۳)

کتابی است در رد کتاب «الصواعق المحرقة علی اهل الرفض و
البدع و الزندقة» تألیف ابن حجر هیثمی قاضی نورالله شهید،
مطالب ابن حجر را با عنوان «قوله» و ردیه خود در این کتاب را
با عنوان «اقول» نگاشته است. مباحث «الصوارم المهرقة» تا باب
چهارم کتاب «الصواعق المحرقة» در کتاب خلافت عمر موجود
است.

آغاز: بسمله، الحمد لله علی ما حجر عنا حجارة ابن حجر و صیر
نار صواعقه رماداً بلا أثر ... و بعد فإن الشیخ الجاهل الجامد ...
ابن حجر، الثانی الذی نشأ فی حجر رخام الانحراف ... قد ظهر
فی مقام ایراد الشبهة و الاحتجاج غایة الحماسة و اللجاج
انجام: لأن بطلان الاول يستلزم بطلان الثانی، و کذا الکلام فی

فهرستگان نسخه‌های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیست و یکم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276259

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳